

houten banken, zooals de banken van de notabelen in een kerk. Middenin de zaal hangt een reusachtige, vergulde lichter; — daar liggen tapijten, en staan, vóór het verhoog, dat door een uit kunstig houtsniewerk samengestelde balustrade is omringd, de zware tafels op ballepooten, waar de afgedane stukken worden neergelegd. Op het verhoog, recht tegenover de in hun kerkbanken onder een hoogen, eiken baldakijn zich bevindende raadsleden, daar neemt het Gemeentebestuur, de burgemeester, de secretaris en de twee wethouders plaats aan een veel te langen tafel, zoodat ieder der figuren van het college, die op eenigen afstand van elkaar zich bevinden, scherp en afzonderlijk wordt geaccentueerd. Achter in de zaal hangen vergeelde vaandels en speren, die alle aan het oorlogszuchtig verleden van Loftinge herinneren.

Maar op het oogenblik is er iets veel penibeler dan oorlog aan de hand in de raadszaal van Loftinge. Er zal raadszitting zijn; de zaal is nog leeg en stil, maar reeds is de burgemeester, Jhr. Mr. van Couwenhove de Chauffepied in zijn hoogen zetel aanwezig, getooid met zijn zilveren ambtsketen, en in een zenuwachtig, fluisterend gesprek gewikkeld met een van de twee wethouders, baron van Amade, een corpulenten man, die, leunend op des burgemeesters zetel, de vele, bezige woorden van het hoofd der gemeente staat aan te hooren, met een bedenkelijk opgetrokken gezicht. Een eind verder, op de secretarisplaats achter de groene tafel, is Mr. Dr. Tervooren met een ongemeene aandacht bezig de stukken te bestudeeren. Zijn roode hoofd steunt op zijn armen, en slechts een kenner van Loftinges intiemste historie, zou kunnen zeggen, of dienstijver dan wel verlegenheid dezen jongen man zoo verdiept doet zijn in de ambtelijke bescheiden. De vernuftige lezer heeft reeds bij zichzelf vastgesteld, dat, aan den aanvang van den dag, de burgemeester van Loftinge een langdurig onderhoud gehad heeft met den kamerbewaarder van het College, en dat het een gewichtig punt in dat college uitmaakt, of en hoe de in het oog vallende afwezigheid van den secretaris in den raad zal worden meegedeeld. —

Terwijl de leden van het college zich uitputten in een langdurige overweging, begint de raad langzaam vol te loopen. Een voor één verschijnen de heeren door het kleine, krakende deurtje in het houten beschot, en schuiven ze aan in de statige banken. —

Daar worden de hoofden dan gedompeld in het grauwe, schemerige licht van de oude zaal, waarin de voorname gelaten lijkwit verschijnen. Ik heb u al verteld, dat de raad van Loftinge weinig democratisch was samengesteld, dat hij nog een verzameling vormde van baronnen en notabelen, die de deftigheid van de vergaderzaal geenszins verstoorden. Zoo zien wij voor den aanvang van de memorabele raadszitting, waarvan ik het beeld thans voor u op wil tooveren, allereerst een reeks van buigingen en van hooge handreikingen uit hagelwitte manchetten, en wij vernemen alleen een flui-